CARMINA
MARMORIBVS ARVNDELIANIS
FORTASSE' PERENNIORA:

In promotione ad Sacram Purpuram Eminentissimi & Reuerendissimi Principis, PHILIPPI THOMAE HOVVARDI, ex *Norfolciæ* Ducibus,& Comitibus *Arundeliæ* &c. S. R. E. Cardinalis, decantata.

A

IACOBO ALBANO GHIBBESIO,

M. D. OXON. & P. L. CAES.

R O M AE,
Ex Typographia Francisci Tizzoni,
M. DC. LXXVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

ILLVSTRISSIMO EXCELLENTISSIMOQ;

H E R O I,

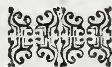
HENRICO HOVVARDO,

MAGNO ANGLIAE MARESCALLO,

N O R F O L C I AE,

AC ARVNDELIAE DOMVS

COLVMINI.

ENSIS iam octauus hoc ineunte anno nouo procedit, EXCELLENTISSIME PRINCEPS, ex quo *Philippus Thomas*, summa vir ſapientia, ac virtute præditus, frater tuus, quamuis peregrè abeſſet, nihilquè tum fortaſsè minùs (pro illa ſui, in tanta claritate vel meritorum vel proſapiæ, moderatione animi) cogitaret, ad Romanam Purpuram, Diuis hominibuſquè approbantibus, eſt feliciter euocatus. Vel indè colligere licet,

qui fuerit generum sensus, atq; ordinum omnium, de optimi Pontificis delectu in eo creando, quæ lætitia, quæ gratulatio; cùm ad conspectum eiusdem Romam adducti tam valdè populus effusus & concurrens perpetuis prætextisquè vijs acclamàrit.

Nec mirum, meo quidem iudicio; vt in re minimè quotidiana, & nunc primùm à seculo visa. Vt profectò, si non aliud, hoc solum argumento esse potuisset anni Secularis, quem celebrabamus; dedisset q; ansam præconi opportunam inuitandi more solenni ad spectaculum, *quod nec vidisset quisquam, nec visurus esset*, Anglum inter Conscriptos Patres eminere Cardinalem. Non quin ea natio conchyliatos Proceres anteactis ætatibus eduxerit quamplurimos, Romanæ Sedis, si alibi vsquàm, præclara lumina, & firmissima præsidia, sed quòd splendorem illum fœda postremò labes-.

Verùm quò prouehor? extra chorum nescio quo modo saltaui derepentè ad refricādum priscum vulnus, quod te nihil attinet, cùm proposuissem vnicè delectationem tuam. In gradum igitur redeat oratio. De Vaticano Germani tui triumpho mens erat hac duntaxàt locorum intercapedine certiorem te facere, scriptumquè versu libellum ea super re qualemcunque nostrum, veteris obseruantiæ pignus in te meæ, dedicare.

Non deerunt, scio, qui prima statim eius fronte commoti, perfricti oris dicent auctorem, & contra me,

Quid dignum tanto feret hic promissor hiatu,
incōditissimè bellico plusquàm barritu clamitabūt.

Car-

Carmina vt iste sua cum pyramidibus, metis, obeliscis, Aegyptiorum Regum fastus & potentiæ gloriosis monumentis, contendere audeat? hisquè deindè *Arundelianis*, hoc est, flori & medullæ omnium, per totum orbem quantovis pretio conquisitis, æquiparare? Apagetè cum Thrasone. Bona verba, quæso, Catones, nimis indicta causa rigidè censorij. Neq; enim subibit tantum vobis de nobilissimæ gentis magnificentia dicere, vt non ego digitum intendens ad fontes plus multò commonstrem, & præconijs semper altioribus extollam. Adite mihi primùm antiquitatis commentarios Io: Seldeni nostratis, pereruditi scriptoris, quos abs re ipsa *Marmora* vocauit *Arundeliana*: cum notitia vndè loci apposita: nam titulus libri completur hoc modo: *Siuè, Saxa Græcè incisa, ex venerandis priscæ Orientis gloriæ ruderibus transuecta in Angliam, auspicijs & impensis Thomæ &c. Arundeliæ &c.* tùm hoc ampliùs habetote, Italiam penè cunctam selectissimis signis, ac tabulis cuiuscunque materiæ, dummodò elegantis artificij, per emissarios eiusdem, talium rerum curiosi amatoris, peritos homines, orbatam & spoliatam, accessisse in cumulum.

Nacti me sunt prolixum concessorem voluntati suæ, magisq; addictum amplitudini familiæ vestræ, vt clientem tuum, PRAESTANTISSIME HEROS, quàm facilè putassent, Aristarchi. Num propterea cecidimus causa? nunquidnam confecere, quò minùs opera poëtarum laminis & metallis pictorum, & fictorum æstimentur perenniora? At istuc promittere carminibus me volunt meis. Causam non dico,

dico, quin insolentissimus habear, homo semilatinus si tantum mihi sumpsi, aut somnians vnquàm arrogaui. Restrictè locutus addidi *Fortassè* cum exceptione, secundum legis formulam in rè ancipiti, nec satis explorata.

Vtinam illud *Exegi* Ouidianum, aut cum Horatio alterum illud

Exegi monumentum ære perennius,

&, quod præcipuè controuersiam inter nos facit, atq; vt opinor, dirimit,

Regaliquè situ Pyramidum altius,

præfigere absolutè, meoquè quodam iure ostentare fidenter licuisset; næ ego iactantior Anco Rege, rex mihi visus ipse, ansatis vlnis incederem, sublimi argumento *Hovvardinæ* laudis, sic tanquàm Homerus Achilleæ, par vates diuinitùs excitatus. Quod potui solum, ampullacea verba, & splendidissima quæque nomina Summi Pontificis, Alterij Purpurati, Hovvardorum non vnius, basilicæ Vaticanæ, Quirinalis palatij, Magnæ Britanniæ, ad commendandum nostrum munusculum vsurpaui; ad hæc in propria persona, Musæ meæ (si Deo placet) superbiam commiscui, Oxoniensem, & Cæsaream, eò vt dignior censerer buccinator; illius exemplo pictoris non valdè boni, qui cùm Helenam pingens vultum eius deformasset, auro, & gemmis ornauit peplum; vt si non pulchram, certè diuitem obtruderet. Sed iam Myndia porta vellicat aurem, nè sit amplior oppidulo, quod ingredimur. Nolo te, OPTIME MAECENAS atq; HVMANISSIME, futili defensione mei priuatim facti morari diutiùs, atquè adeò

in

in publica commoda peccare.

Quamobrèm aliam lætitiam nouam prorsùs, ac inopinatam de Germano iterùm tuo, ſcilicèt honorem ei præter conſuetudinem ex indulgentiæ prærogatiua Pontificiæ tributum ſingularem, tecum vbi communicauero, deindè de te cùm addidero breuiter aliquid, de meque ipſo ad extremum vnum & alterum verbum ſubiunxero, faciam finem ſcribendi. Scias itaquè, ſciat vniuerſa tecum Britannia (nam ideò longior fui, vt hæc latè diffunderentur propter raritatem) tu de auita domeſticaq; gloria vſquè augeſcente, illa de peregrino ornamento Ariſtidis ſui, non eum modò in ſacrum Collegium vt Senatorem intuliſſe pedem, verùm etiam præcipuo quodam ſanctiſſimi, illiuſquè amantiſſimi Principis beneficio ſe totum in Sacram aulàm immiſiſſe Palatinum habitatorem. Si ex causa, ſi ex perſona, ſi ex facto ipſo coniectura eſt ducenda, multa quidem obuerſantur animo tantę gratię conſectaria; quæ reticere malo, quàm effutire temerè. Quanquàm carminum lemmata inſequentium clariùs iſta legenti explicabunt.

Nunc ad te ſermo feſtinat meus: cuius de præſtantia factorum & dictorum in omni genere ſatius foret herclè, qnod dixit ille de Carthagine, tacere penitùs, quàm parùm loqui. Attamen quà promeritis erga me permagnis tuis, quà iuſto atquè neceſſario officio & debito in te meo compulſum me ſentio, nomen vt aliquo tuum pacto prædicem, & eadem fidelia, vt dicitur, ſoluam ex parte meum. Nam illa facinora maioris notæ, publica & mira-

bilia

bilia, relinquo annalibus, & patriæ hiſtoriæ monumentis ad poſteritatis memoriam conſignanda: me iuuat intùs mihimetipſi canere, rationeſquè eas celebrare tantùm, quæ propriè mihi tecum communes intercedunt, patrocinij & clientelæ; multiplicis beneficij collati, huiuſquè ſimplicis redditæ gratiæ. Tametſi nondùm omnium dierum Sol occidit: molior aliquid, quod ſua lux prodet, magis æquale magnanimitati tuæ.

Quid enim? quo me genere præconij, atq; etiam muneris, paucos ante annos à Byzantino reditu hàc in Angliam proficiſcens non ornaſti, miſſis inſuper de nobis ad Aulam Cæſaream literis, vndè recens veneras, quàm ampliſſimè ſcriptis? Cuius ego commendationis haud ità multò pòſt percepi cumulatè fructum. Prætereo honorarium, lautum id planè ac ſumptuoſum, Muſæ noſtræ gratulanti reuerſionem tunc tibi ſaluam, impertitum; quòd quæ agis regificè, audire nolis, ſed prouocari denuò cupis ad agendum. Non potui tamen ſummis obſtrictus beneficijs aut imperare mihi, aut morigerari tibi, quin poſtmodùm eadem chorda oberrarem in legatione tua Africana poſt hominum memoriam luculentiſſima & maxima, vt extraordinarium honorem tibi à Rege delatum fortunare Deus vellet, tuquè re feliciter geſta cum inuisa inauditaquè gloria reuerterere.

At video necopinans, ſermonem de me ipſo, (quod erat propoſitum nobis tertium ante clauſulam epiſtolæ) tuis laudibus complicatum incidiſſe. Omen finis arripio. Ecquid enim reſtat ampliùs,

ſeor-

ſcorsùm de me magnoperè dicam? Niſi verò nimiæ longitudinis huius, ac temerariæ adeò interpellationis erit excuſatio ſubtexenda: quam tamen ipſam quis non intelligit erroris veniam auertere, cùm extendat cauſam? Nè plura: ſumma eſto, confidere me maiorem in modum hoc opuſculum, ſub patrocinio emiſſum tuo, non tibi tantùm, cui offero illud, ſed quia tibi, alijs quoquè probatum iri, & cum tanti auctoritate nominis longè lateque manaturum. Vale, paludamenti prælustre decus: ac noſtra xenia de fratre gloriosè togato boni conſule.

Ab Vrbe, ex Aedibus Iuſtinianæis, a. d. VIII. Id. Ianuar. 1676.

EXCELLENTIAE TVAE,

addictiſſimus ſervus,

Iacobus Albanus Ghibbeſius, *Romanæ Academiæ Orator, &* Poët. Laur. Cæſ.

Stellæ ſex Pontificiæ gentilem purpurati Principis clypeum, veluti cor infixæ mediæ, animant & colluſtrant.

VIRTVTIS

LAVS ACTIO.

SIDERA MERCES.

HIc antiqua vides maiorum Stemmata, *Princeps*:
Das *nova* poſtgenitis *ASTRA* videre tuis.

AD EMINENTISS: ATQVE REVERENDISS:

PRINCIPEM,

Fr. PHILIPPVM THOMAM HOVVARDVM,

DVCIS NORFOLCIAE,

PERPETVI ANGLIAE MARESCALLI,

GERMANVM FRATREM;

e Sacro Prædicatorum Ordine S. R. E. Cardinalem creatum,

Anno Iubil. 1675. *Mens. Maij* 27.

GRATVLATIO.

AIVS ab excelsa titulos haud iustiùs vnquàm
Majestate tulit, neq; tanto veris honore
Se iactauit ouans, regalia germina quàm cùm
Stirpis *Arundeliæ* Romano murice tinxit,
Atq; sacrum Patribus lectis adscripsit *Hovardū.*
Nempè bono par mensis erat nec degener anno,
Saturni regnum referens, & Virginis astrum
Sub specie *Alteriæ* Stellæ. Nam respuit imas

Pacto alio à Superis Astræa reuisere terras,
CLEMENTIS Patris obsequio, & moderamine læta.
Rem miram vnius monstrant hæc tempora secli
Angligenis, laxare parat quo maximus orbis
Arbiter, atquè idem præses sublimis Olympi,
Scrinia Diuorum, ac cœlestia munera pandit,
Thesauros latè spargens mortalibus ægris;
Te quoquè neglectam venisse, *Britannia*, dudùm,
Currit ab insigni quàm longum tempus *Alano*,
Præcipuam in partem, rubro dignata galero,
Sperares cùm tale nihil, vel credere posses.
Albion, ipsa facis polluto nomine mirum,
Quàm seiuncta loco, Latijs tàm dissita sacris.
Attamen vnus homo, prauæ telluris alumnus,
Propositi ille tenax & spectatissimus æqui,
Heröum soboles, ac longo sanguine Princeps,
Grandior at patrio censu virtutis auitæ,
Nec fidei desertor iners, nec transfuga campi
Cognitus, excubias ad propugnacula seruans
Maiorum exemplo pro Relligione satelles:
Pro qua mille neces, quæcunque pericula vitæ,
Omnes fortunæ vultus, vncosquè, rotasquè,
Pauperiem, & vilem cultum, durosquè labores
Constanti nunquàm dubitauit fronte subire:
Hic tibi restituit famam, *Sanctæ*què vocamen
Insulæ Oceano in vasto; veniamquè rogauit
Cœlicolas, rursùm vt fieres *Dos Virginis* almæ.
Scitur, Aranidæ quantùm miseratus ab alto
Detulerit soli Deus ob pietatis amorem.
Totas sæpè vrbes texit iustissimus vnus,
Nec rarò populis renouauit fœderis arcum.
O benè! diuinæ sed quis penetralia mentis
Explicet, æternos aut possit voluere sensus?
O decus arcanæ sortis, memorandaquè fastis
Gloria, virtutem profugi velùt vmbra secuta,
Post tergum quæ sedit eques! Nouus aduena terram
Dùm

Dùm premit ignotam, non miti lege Senatus
Pulsus in exilium nupèr, *Norfolcius* heros;
(Causa tulit: CHRISTVM Romanè fassus abito;
Contrà qui steterit,capital fecisse putator:)
Eccè Quirinali, vel sic, occurritur ostro
Menapios intra fines ad litora Scaldis,
Ingratæ patriæ iussus præponere Romam
Principis imperio, frænat qui Tybridis arces.
Nostri odio natale solum te quandò repellit,
Noster eris: Fratres inter numerabere nostros,
Te maior primo,procerum cùm maximus ires.
Exilium felix, Capitolj habuisse triumphum:
Illius inuidia reparat sic Roma minutos.
Ocyùs hùc, eià: Ausonium & nunc indue coccum.
Scripserat hæc Genitor: tabulas fert nuncius albas
Præcipiti cursu, *Bruxellæ* in sede moranti.
I, *Fama*, altisonæ notissima filia Cliùs,
Exere pennarum remos librata per auras,
Atquè his immensum comple clangoribus orbem
Antè, suus tantos quàm sentiat author honores.
Vltimus esto ipse; ignaro gratentur vt omnes;
Ac plausus pompis veniant Laurentibus apti.
Talibus haud facilem dictis accommodat aurem
Ille quidem, & fastus odit, quos fugerat olim
Penè puer, Regum ãltorùm, prognatus ab ipsis:
Præ cunctis opibus, tectisquè illustribus optans
Veste sub obscura,contractæ in limite cellæ
Magni sancta sequi *Calarogæ* iura *Magistri*.
Sed quid agat? Superum frustrà pugnatur amori,
Addictos si laude volunt cumulare clientes.
Mentem aperit cœli Interpres: parere necesse est.
Exemplum graue cedendi paulò antè *Grauina*
Præbuit assultu simili, dùm ferre latebras
Mallet adoratas pariter, *Guzmannia* pubes:
Multa diù Inctatus objt præcepta parentis.
Ergò agite, egregij Fratres virtute,vel ortu;

Nobile ſtemma Ducum, claris incumbite cœptis,
Atquè augete genus præſtantis lumine vitæ.
Oebalio niteant Ledæi ſidere Diui;
Oebalio vincti nexu ſplendete ſodales.
Vos ego, cantando ſi quicquam noſtra Camœna
Proficiet, venienſuè olim demiſit in ævum,
Alite Mœonio ſecli miracula tollam,
Nullaquè pôſt ætas meritos obducet honores.
Pars mihi laudis erit, *Clauſtrum* vertiſſe *Theatro*:

EMIN: TVAE,

Romæ, ex Muſæo meo,
Cal. Iun. 1675.

Humillimus cliens &c.

Ex libris Stemmatum & Stigmatum, ſiuè Imaginum Ghibbeſianarum.

ICON DXLVI.

PHILIPPI THOMAE HOVVARDI

DE NORFOLCIA, S.R.E. CARD. ANGLI,

Iàm indè à ſeculo nunc primùm ex ea gente creati.

PHœnix conſpicitur Britannus iſte:
Vnum rara Auis expetebat ævum.

Ad

Ad Eminentiſs: ac Reuerendiſs: Principem,

PALVTIVM CARD. ALTERIVM,

CLEMENTIS X. Pont. Max. Nepotem ampliſſimum.

Cui carmen gratulationis antecedens offert, & pro illius in tanta re nauato ſtudio gratias agit.

HENDECASYLLABI.

ALTERI, accipe luculente partem,
Summum Romulei iubar Senatus,
O & *Ghibbesij* decus clientis,
Noſtri carminis: optimoquè iure
Laudes noſce tuas, datas *Hovardo*.
Sancto illum Patruo probans merentem
Virtutis titulo, ac nitore gentis,
Digna Pontificem nota mouebas,
Sic *Oſtro* vt decoraret *Oſtraciſmum*.

Ex Imaginibus Ghibbeſianis.

ICON CCCCLXXVI.

PALVTII CARD. ALTERII,

S. D. N. Nepotis,

In familiam, & in curæ partem adoptati.

QVæ mentem dotes ornent, hinc collige: nomen
Ferre ſuum CLEMENS, & dedit orbis onus.

CAR-

CARD: HOVVARDO DE NORFOLCIA,

Romam aduenæ, portamquè Vrbis Flaminiam introeunti, menſe Decembri, ſub dies Natalitios SS. Seruatoris.

EPIGRAMMA.

ESto Quiris avibus dextris, felicibus aſtris
Ad iuga perductus Tybridis alta, *Pater.*
Iamquè ſacro coram ſiſtaris Præſide Romæ,
Purpureo qui te cinxit honore procùl.
O quibus admittet *Senior* pia ad oſcula ſignis,
Iudicio firmans facta priora nouo!
Cùm bona virtutis præſentiùs iſta vibebit,
Ac tanta iunctum relligione decus.
In te cùm releget priſcæ compendia gentis,
Concha velùt ſalſas quæ fuit inter aquas.
Et candoris amans, cœno iurata Britanno
Quàm' fœdari vnquàm, terquè quaterquè mori.
Quanquàm diues opum, quanquàm alti ſanguinis illa,
Hæc ſuper, intactam credidit ire fidem.
Cuius eras teſtis, quandò ſententia menti
Exilio patriam poſthabuiſſe ſtetit.
At ſtultus quid ago? *de Triſtibus* aggero librum,
Cùm *Metamorphòſis* lætius inſtat opus.

NOVI CARDINALIS, AC REGINALDI POLI

collatio, Angli vtriuſq; & ex clariſſimis familijs.

AVGVRIVM.

Quan-

QVantum fert patriæ *Reginaldi* purpura lumén ;
Tantum, plusquè dabis, nón minor ipse *Polo.*

BEATISSIMO PATRI CLEMENTI X. PONT. OPT. MAX.

Portam Sanctam Iubilæi, siuè Anni secularis claudenti.

BONVM FACTVM: recognosci dignum ac prædicari *Ad multos Annos* :

Propter Cardinalem Anglum eodem anno nunc primùm iam indè à seculo renunciatum præcipuè gratulans vaticinatur.

PHALEVCIVM.

SAcro tempore seculi nouati,
(Quod felix tibi vertat, atq; nobis)
Diuino geminæ vigore clauis
Thesauros Superùm benignus orbi
O *Sanctissime*, iusseras recludi ;
Cœlestemquè adeò patere portam
Bis sex non nisi mensibus premendam.
Hoc inter spatium fluentis anni,
Rem, quæ nobilitarit vna seclum,
Vltra secla tuam feretq; laudem,
Gentes prospiciens ab arce Romæ
Perclemens dominus, vigilquè custos,
Extremis hominum facis Britannis.
Non visum solido renasci ab æuo
Phœnicem Angligenæ stupemus omnes,

Applaudunt alij : colore rubro
Dùm ſplendere ſacrum iubes *Hovardum*,
Ac patrem Latij creas Senatus.
Vates auguror hoc canoquè facto :
Hìc noto *Pater* vt *Beate* cludas,
Secto Portam aperis in orbe Sanctam.

EIDEM

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO,

Sub fauſtis vertentis anni auſpicijs Sedem *&* Annos *interminati temporis apprecatur*.

EPIGRAMMA.

POntifici, *Petri non annos*, SANCTE, *videbis*,
Roma canit : videat Roma nec alma tuos.

Ex Lib. Imaginum.

ICON CCCCLXX.

CLEMENTIS DECIMI PONT. MAX.

Omnibus ſuffragijs SacriSenatus ad mundi imperium, cùm octogenario maior eſſet, euecti.

DEpontanum aliàs dat ſexageſimus annus :
Octoginta anni regna dedere tibi.

Car-

Cardinalem de ſuo Ordine cœnobium excepit S. Mariæ ſupra Mineruam vrbis hoſpitem, mòx Palatium optimi Pontificis vocatu aſciuit inquilinum.

EPIGRAMMA.

Finibus è patrijs eiecit triſtis Erinnys ;
Te gremio Romæ læta Mineruа capit.
Inde Palatinus tecta ad ſua traxit Apollo ,
Dilectum Sancto compoſuitquè Patri .
Non ideò vt lædant, mittuntur fulmina ſemper :
Quondàm etiam vomicæ venit ab enſe ſalus .

Habitatio Sacri Palatij ceſſit Purpurato noſtro in partem, vnde tres deinceps Cardinales prodiere nouiſſimi Pontifices .

EPIGRAMMA.

Silius indormijt tumulo pro mente Maronis ;
Certiùs afflaſſet, credo, cubile virum .
Pontificum pars hæc aulæ ſolet eſſe creatrix :
Tu colis : inſedit ſpiritus ille loco .

Odæ ſequentes duæ duobus Fratribus Eminentiſſimi Purpurati noſtri ſcriptæ pridèm fuere , cùm vterque Romam deinceps inuiſeret : alter quidem, ſcilicèt Henricus, an. 1666. alter autem quadriennio antè, 1662.

HENRICO HOVVARDO,

MAGNO ANGLIAE MARESCALLO &c.

Cùm Byzantio à Lesleiana legatione Romam redux per Hiſpaniam tenderet in Britanniam.

O D E.

BYzantina ſacris mœnia turribus
Vrbis Romuleæ, credere certior,
Mutaſti; bona poſtquàm
Lunæ fœdera videras
Conſentire *Aquilis*, prædibus Imperj:
Huius pacis eras tu quoquè pars grauis,
Lesleo celer ire
Extrema comes Anglia:
Auctori minimùm diſſidet integro
Spectandus ſocius. Quem cuperet priùs
Prudens Cæſaris Hermes
Hovvardo ſibi Theſeo?
At non è medijs ille penatibus;
Primus venit apex: cui gerit vnicè
Arundelia morem,
Quo *Norfolcia* ducitur.
Vrbs nunc ſancta alacri te capit hoſpitem
Vultu, flere nouis prona receſſibus,
Mòx tendes vbi claræ
Aulam viſere Iberiæ.
Merces digna viæ pax erit altera,
Legati nequeunt quam duo iungere
Reges inter acerbos,
Decreto facilis tuo.

Tan-

Tandem laurigeris fœtus honoribus
Intrabis cupidæ limina patriæ,
O HENRICE, triumphans,
Vt Consul Capitolium.

Ex Imaginibus nostris.

ICON DLXXXIII.

HENRICI HOVVARDI &c.

Cùm cæteris in rebus nobilissimi Principis ac liberalissimi, tùm in eo præcipuè, quòd Societati Regiæ *domum Arundelianam ad hebdomadarios congressus commodarit, eidemquè bibliothècam insuper optimis libris refertam addixerit, Anglici vel Musagetæ, vel Evergetæ dicendi.*

QVi Musis ædes *Regalibus*, æquaquè donat
Munera; *Alexandri* cor animumquè gerit.

AD BERNARDVM HOVVARDVM,

Principem iuuentutis, Ducis Norfolciæ fratrem.

Celebrat ab Vrbe discedentem Aprili mense. Quantus honos ei habitus Romæ ac Neapoli narratur.

O D E.

Er-

ERgò abitum claræ nequeunt ſpectacula Romæ,
Longo videnda ſeculo,
Nec Cumæus ager, cedant cui Theſſala Tempe,
Primuſquè flos Neapolis
Ad paucos proferre dies? dedit Anglia calcar?
I, (quandò amicorum preces
Non retinent) i, vere nouo, Zephyriſquè benignis
Dulcem reuiſe patriam.
Te cupit illa magis. Iuuenis ſic vellus Iăſon
Optatus aureum tulit:
Sic Ithacæ populus varium miratus Vlyſſem eſt,
Gaudebit vt Britannia,
Illuſtri morum cenſu ditata tuorum,
Ac mille maior artibus.
Eſt aliquid meritis niti fulgentis alumni,
Ceù ſe efferebat Ilion
Hectorea virtute potens, vel Apolline Delos.
Quas grata perſoluet vices
Pro decore accepto, pro tanto nomine fuſo,
Quot intuliſti gentibus,
Tecum errans, tecum fama ſublimis eodem!
Quis ille? ſi quæſiuerit
Italus, aut Belga, aut Gallus, vel Dalmata, vel Thrax;
Quis ille mirè ſplendidus,
Ille hoſpes, forma inſignis, viridiquè iuuenta,
Cunctis refertus Gratijs?
Magnus *Arundeliæ* ſanguis dicere *Britannus*:
Hæc iure non ſuperbiat?
Qualem vidi equidem nupèr: ſtupuere Quirites
Præter notari euntium
Voce manuquè ſimul; Romanus cùm Pater alto
Tractauit admiſſum modo.
Indè alij ſocium proceres curruquè, domoquè,
Menſaquè iunxerunt ſibi.
Carolus ante omnes, ſacri pars lecta Senatus,
Ingentis *Vrbani* nepos,

Per-

Perpetuò affixit ſtudijs æqualis & annis,
　　Multo grauatum munere.
Talibus exemplis quid non excita laborat
　　Monſtrare formoſum tibi
Parthenope cum rege ſuo? Sirenes amœnis
　　Fecere plauſum cantibus.
Nec minùs ad Thameſin notis celebrabere cycnis,
　　Qui fratris ædes prænatant.

Alteri Norfolciæ ſpei, inclyto Adoleſcenti,

THOMAE HOVVARDO,

Eminentiſſimi Cardinalis fratris Mareſcalli Filio ſecundo.

Patrui eum Purpurati comitem in Italiam Aſcanio Aeneæ, re ſimili, confert, ac deniquè præfert.

EPIGRAMMA.

VT pater Aeneas, & auunculus Hector Iülum
　　Bellicus hic factis excitat, ille pius;
Par decus Herōum tibi ſanguinis obtulit ordo:
　　Inferius genitor nil patruuſquè monent.
Venit in Italiam iuuenis ſic cultus vterque:
　　Italia palmam iudice laudis habes.
Troiugenæ *Alba* dedit, dat plauſum *Roma* Britanno:
　　Angle præis; quantum cernitur *Alba* minor.

AD

AD MAGNAM BRITANNIAM,

Purpurati Patris natale ſolum.

EPIGRAMMA.

MIſiſti tantam, longinqua *Britannia,* gemmam;
Trans mare mercator ſic adamanta petit.
Creſcis iò fama, gens vt tua creuit honore:
Neſcio quid magna nunc mihi maius habes.

AD VRBEM ROMAM,

Virtutis omnis præmium, ac triumphum.

EPIGRAMMA.

TE quoquè concelebrem, caput huius metaquè laudis,
Roma; vt eris noſtri meta caputquè libri.
Nobilitàtis apex fulget rerum optima Virtus;
Maxima virtuti, *Roma*, theatra facis.

FINIS.

